

EKSAMENSOPPGAVE

Institutt: Institutt for Eiendom og juss

Eksamen i: JUS100 Juridisk metode og norsk rettssystem

Tid: 10. desember 2018 09:00 – 12:30 (3,5t)

Emneansvarlig: Steinar Taubøll (mob: 40204750)

Tillatte hjelpemidler:

A2: ingen kalkulator, spesifiserte andre hjelpemidler
Samlingen Norges lover, evt. særtrykk, fotokopier av lover. Ordliste. Vanlige skrivesaker.

Oppgaveteksten er på: 3 s (inkludert denne forsiden)

Alle oppgaver skal besvares. Oppgave 1, 2 og 3 teller en tredjedel hver.

Emneansvarlig: *Steinar Taubøll*

Sensorer: Christer Gangsø, Jan-Fredrik Senum, Ingrid Lombnæs,
Karoline Hagen, Hans Chr. Aarnes, Karina Sand

BOKMÅL

Oppgave 1

Forklar hvordan man går fram for å bestemme det rettslige innholdet av uklare begreper i lovtekst, og gjør deretter kort rede for hva antitetisk tolkning og utvidende tolkning av lovtekst er.

Oppgave 2

Gjør rede for menneskerettighetenes stilling i norsk rettssystem i dag, og forklar kort historikken bak dette.

Oppgave 3

I august 2018 dro Lars og Synnøve på ferie til Tindøysundet, et par mil fra Tromsø. De hadde leid en koselig liten hytte på Tindøy øko-gård. Driften av gården og campingplassen var det Ola Grøndalen som sto for. Han hadde leid hele eiendommen av fetteren sin. Ola satset mest på turistene, som han tok med på spennende safariturer. En gang i blant plukket han multer oppe ved Tindemyra som hørte til gården. Her sto multene tett, og de brukte han i multekremvafflene som han solgte i kiosken for 50 kr stykket. Langs den merkede safaristien opp til Tindøytind hadde Ola satt opp et stort skilt der det sto «Her vokser Øko-gårdens kremvaffelmulter – unn deg en skikkelig godbit i kiosken vår».

Den første feriedagen ville Lars og Synnøve ta seg en tur opp mot fjellet. Stien gikk først gjennom en liten tett bjørkeskog. Deretter var det lyng og stein langt oppover, bortsett fra myra ved siden av Tindetjernet. De lo godt av Olas ivrige markedsføring, og smakte på et par av multene ved skiltet. Lars likte dem så godt at han fylte opp ca en liter i en pose og pakket i sekken. Ca 500 m lenger opp den bratte lia satte de seg ned og spiste litt av multene fra posen. Da dukket plutselig Ola Grøndalen opp, og da han så multeposen til Lars sa han at han ville anmelde Lars for tyveri av privat gårdsavling. Lars mente han hadde sitt på det tørre, takket være frilufsloven av 28. juni 1957 § 5. I diskusjonen viste Ola til Høyesteretts dom Rt.1968 s. 24, der det ble sagt at ordet multebærland i loven omfatter «enhver forekomst av multeplanter uansett voksestedet, forutsatt at den dekker et område av noen størrelse og har en viss rikholdighet slik at utnyttelsen har økonomisk verdi for grunneieren». Ola visste også at forarbeidene til endringen i fril § 5 sa at definisjonen fra dommen fortsatt skal gjelde.

Har Lars brutt loven?

NYNORSK

Oppgåve 1

Forklar kort korleis ein går fram for å bestemme det rettslege innhaldet av uklare omgrep i lovtekst, og gjer etter det kort greie for kva antitetisk tolking og utvidande tolking av lovtekst er.

Oppgåve 2

Gjer greie for menneskerettigheitane si stilling i norsk rettssystem i dag, og forklar kort historikken bak dette.

Oppgåve 3

I august 2018 drog Lars og Synnøve på ferie til Tindøysundet, eit par mil frå Tromsø. Dei hadde leigd ei koseleg lita hytte på Tindøy øko-gard. Drifta av garden og campingplassen var det Ola Grøndalen som stod for. Han hadde leigd heile egedomen av fetteren sin. Ola satsa mest på turistane, som han tok med på spennande safariturar. Ein gong i blant plukka han molter oppe ved Tindemyra som hørte til garden. Her sto moltene tett, og dei brukte han i moltekremvaflane som han selde i kiosken for 50 kr stykket. Langs den merkte safaristien opp til Tindøytind hadde Ola sett opp eit stort skilt der det stod «Her veks Øko-garden sine kremvaffelmolter – unn deg ein skikkeleg godbit i kiosken vår».

Den fyrste feriedagen ville Lars og Synnøve ta seg ein tur opp mot fjellet. Stigen gjekk fyrst gjennom ein liten tett bjørkeskog. Etter det var det lyng og stein langt oppover, bortsett frå myra ved sida av Tindetjernet. Dei lo godt av Ols ivrige marknadsføring, og smakte på eit par av moltene ved skiltet. Lars likte dei så godt at han fylte opp ca ein liter i ein pose og pakka i sekken. Ca 500 m lenger opp den bratte lia sette dei seg ned og åt litt av moltene frå posen. Då dukka plutseleg Ola Grøndalen opp, og då han så molteposen til Lars sa han at han ville melda Lars for tjuveri av privat gardsavling. Lars meinte han hadde sitt på det tørre, takka vera friluftsløven av 28. juni 1957 § 5. I diskusjonen viste Ola til Høgsterett sin dom Rt.1968 s. 24, der det vart sagt at ordet muldebærland i loven omfattar «enhver forekomst av multeplanter uansett voksestedet, forutsatt at den dekker et område av noen størrelse og har en viss rikholdighet slik at utnyttelsen har økonomisk verdi for grunneieren». Ola visste òg at forarbeida til endringa i fril § 5 sa at definisjonen frå domen fortsatt skal gjelda.

Har Lars brote lova?